

Vejjura

Nyheder fra den vejjuridiske verden

**AF RENÉ
AGGERSBJERG**
Konsulent, cand.jur.,
Landinspektørfirmaet
LE34, medlem af
Trafik & Veje's fagpanel,
rag@le34.dk

I denne måneds nyheder omtales to afgørelser fra Vejdirektoratet, hvor kommuner har afvist at give grundejere tilladelse til at placere ladekabler til elbiler på fortovet. Derudover omtales en afgørelse fra Vejdirektoratet om manglende partshøring, før et cykelstativ blev placeret foran en restaurant.

Opladning af elbiler

I takt med at der kommer flere elbiler, vil der opstå et større behov for at kunne oplade bilerne. Det er ikke alle købere af elbiler, der har mulighed for at parkere på egen grund, og dermed opstår for nogle elbilejere behovet for at kunne lade bilen, mens den står parkeret foran ejerens bolig. Dette forsøger nogle ejere at løse ved at trække kablet fra boligen og ud til bilen. På den måde skal kablet i mange tilfælde krydset fortovet.

Når et ladekabel trækkes over fortovet, er der principielt tale om en råden over vejarealet, som kræver vejmyndighedens tilladelse efter vejlovens § 80. Ladekablet kan være problematisk, fordi fodgængere kan snuble over kablet. Derfor er nogle kommuner tilbageholdende med at give den nødvendige tilladelse.

Netop afslag på tilladelser til at trække ladekabler over fortovet har været omdrejningspunktet i to sager, der er blevet behandlet af Vejdirektoratet.

Ladekabel på fortovet eller i luften

I den første sag meddelte kommunen, at den ikke kunne imødekomme en ansøgning om udlægning af et ladekabel på fortovet. Grundejerne havde købt

en elbil og havde søgt kommunen om tilladelse til at oplade bilen ved fortovet - enten ved at lægge et kabel på fortovet mellem ejendommen og bilen eller ved at føre kablet hævet 2,5 meter over fortovet. Hvis kablet lå på fortovet, ville grundejerne dække det.

Kommunen begrundede afslaget med, at disse løsningsforslag ville forringe trafikikkerheden. Uddybende oplyste kommunen, at riste, plader og kabeldæk kan løsne sig i fortovet, ligesom luftkabler kan bevæge sig - særligt i blæsevejr. Disse løsninger kan derfor give trafikale udfordringer for blinde og svagtseende samt gangbesværede med rollator, ligesom løsningerne kan give udfordringer for gående med barnevogne. Kommunen foreslog, at der i stedet blev etableret en parkeringsplads på egen grund, så opladningen kunne foretages der.

Grundejerne klagede ikke over afslaget, men valgte trods afslaget at trække kablet over fortovet, hvorefter kommunen meddelte et påbud om straks at fjerne kablet på fortovet. Som begrundelse for påbuddet henviste kommunen til risikoen for, at gående kan falde over kablet og komme til skade.

Nu klagede grundejerne over påbuddet og gjorde i den forbindelse gældende, at de ikke havde mulighed for at etablere parkeringsmulighed på egen

grund, da ejendommen var en tofamilieejendom. Grundejerne mente desuden, at de havde peget på flere løsninger, som kommunen havde afvist, at kommunens afslag miljømæssigt var uforståeligt, og at kommunen i forbindelse med et klimasikringsprojekt havde efterladt livsfarlige fortovs- og vejforhold.

Vejdirektoratet mente, at de to afgørelser - afslaget på tilladelse og påbuddet - ikke kunne adskilles fra hinanden. På den baggrund tog Vejdirektoratet både stilling til afslaget og til påbuddet, selvom klagen ikke var rettidig i forhold til afslaget.

Vejdirektoratet mente ikke, at der var tale om ulovlig forskelsbehandling, når kommunen tillod entreprenørfirmaer at grave i fortove og veje (i forbindelse med klimasikringsprojektet), men var meget opmærksom på trafikikkerheden, når grundejerne ønskede at placere et lade-

kabel på fortovet. Disse forhold kunne efter Vejdirektoratets opfattelse ikke sammenlignes - både fordi der var tale om forskellige bestemmelser i vejloven, og fordi der var tale om midlertidige forhold i forbindelse med opgravningen, men varige forhold i forbindelse med ladekablet.

I forhold til vejlovens §80 bemærkede Vejdirektoratet, at bestemmelsen ikke angiver udtrykkeligt, hvilke hensyn der skal indgå i kommunens vurdering af, om der kan gives tilladelse. Bestemmelsen skal ses som et udslag af kommunens almindelige rådighedsret over vejarealet og skal sikre, at vejarea-

ler ikke uden særlig tilladelse anvendes til andet end vejformål.

Kommunen skal derfor ved sit skøn tage hensyn til arealets færdselsmæssige anvendelse, men også til de andre funktioner som arealet almindeligvis anvendes til, og afveje disse hensyn med naboejerens i praksis anerkendte forventning om at kunne udnytte naboskabet til vejen.

I den konkrete sag konstaterede Vejdirektoratet, at kommunen anså kablet for at udgøre en overhængende risiko for faldulykker blandt de gående på fortovet. Da Vejdirektoratet ikke kunne tage stilling til denne vurdering, og da den var sagligt begrundet, var kommunens påbud lovligt.

(Vejdirektoratets sag nr. 19/07423)

Ladekabel i en kabelrende

I den anden sag om ladekabler havde nogle grundejere valgt at få nedlagt en kabelrende i fortovet, da fortovet alligevel skulle graves op i forbindelse med etablering af fibernet i gaden. Grundejerne havde søgt kommunen om tilladelse til at lave en kabelrende, men havde ikke fået svar, og valgte derfor selv at få nedlagt kabelrenden uden tilladelse.

Kommunen meddelte et påbud om fjernelse af kabelrenden og retablering af fortovets asfaltbelægning, idet kommunen ville fjerne kabelrenden for grundejernes regning, hvis påbuddet ikke blev efterkommet.

Påbuddet var begrundet med, at kommunen generelt ikke ønsker private lademuligheder etableret på vejarealer, men at opladning skal ske ved indkøbsmuligheder, sportspladser og arbejdspladser. Konkret var påbuddet (og dermed afslaget på at placere kabelrenden i fortovet) begrundet med, at kabelrenden med tiden kunne udgøre en snublekant og dermed en risiko for fodgængere på fortovet.

Grundejerne mente, at kommunens afgørelse var i direkte modstrid med vejlovens formål, når der er almindelig enighed om, at der er et behov for at øge antallet af køretøjer, som kan køre på vedvarende energi, og at andre former for in-

frastruktur skal kunne placeres i forbindelse med vejnettet.

Vejdirektoratet konstaterede i afgørelsen, at kommunen var i gang med - sammen med nabokommuner - at udforme en strategi for, hvordan renere transport, herunder elbiler, kan fremmes. Ladestationer ved den enkeltes bopæl spiller i den forbindelse en beskeden rolle. Desuden var kommunen af byæstetiske grunde forbeholden over for at give tilladelse til at etablere elladestationer på vejarealerne i den tætte bymidte.

Uanset bestræbelserne på at fremme elbiler mente Vejdirektoratet ikke, at vejmyndighedens ret til selv at bestemme, hvordan vejarealet skal indrettes, herunder med henblik på at opfylde statens og kommunens klimamæssige ambitioner, er begrænset, eller at borgerne har en særlig initiativret (der fx kan give borgerne mulighed for selv at etablere en kabelrende).

Kommunens påbud var herefter lovligt.

Vejdirektoratet bemærkede i afgørelsen, at kommunen lovligt kan træffe afgørelse om, at genstande placeret på vejarealet uden tilladelse kan fjernes for ejers regning. I den konkrete sag indebærer en fjernelse af den ulovligt anbragte genstand i vejen, at kommunen skal grave fortovet op. Udgifterne til at grave ned til kabelrenden, fjerne den, lukke hullet på en vejteknisk korrekt måde og udgifterne til at opbevare kabelrenden var efter Vejdirektoratets opfattelse udgifter forbundet med en fysisk lovliggørelse af den ulovlige råden.

Selv om vejloven ikke indeholder en generel hjemmel for vejmyndigheden til at udføre en påbudt retablering efter ulovlige opgravninger eller opfyldninger på vejens areal, er der efter Vejdirektoratets opfattelse fornøden hjemmel hertil i bestemmelsen i § 81, stk. 2, når der er tale om en fysisk lovliggørelse efter råden, omfattet af vejlovens § 80, stk. 1, der ikke er meddelt tilladelse til og heller ikke efterfølgende kan meddeles tilladelse til.

(Vejdirektoratets sag nr. 20/03639)

Manglende partshøring før placering af cykelstativer

En kommune skulle i forbindelse med ombygning af to gader placere nogle cykelstativer på vejarealet. Ét af cykelstativerne blev placeret foran en ejendom, så det helt eller delvist stod ud for to af ejendommens tre adgange til gaden.

Der var tale om en ejendom, hvor der var en kælderrestaurant, og cykelstativet stod blandt andet ud for den ene indgang til restauranten. Stativet var ifølge kommunen placeret cirka otte meter fra indgangen til restauranten.

Kommunen partshørte ejeren af ejendommen, idet der blev henvist til den foreslåede placering af cykelstativet, men denne var ikke vedlagt.

Ejerne af restauranten klagede til Vejdirektoratet og gjorde blandt andet gældende, at de ikke var blevet partshørt. Placeringen af cykelstativet vil medføre be-

tydelige gener for restaurantens drift -blandt andet vanskeligheder i forbindelse med varelevering.

Vejdirektoratet konstaterede, at indretning af en offentlig vej med cykelstativer som udgangspunkt er et led i faktisk forvaltning, men placeringen af cykelstativer kan være en afgørelse i forhold til enkelte - fx naboer til vejen, hvis deres adgang indsnævres, eller indretningen betyder, at de ikke kan få leveret varer til deres virksomhed. I den situation kan det være nødvendigt at anerkende disse som parter i sagen.

Når indretningen af gaden betyder, at der opstilles et cykelstativ cirka 1,6 meter ud for den hidtidige adgang til en restaurant og dermed vanskeliggør varelevering (restauranten havde to adgange), er ejerne af restauranten efter Vejdirektoratets vurdering så anderledes og mere intensivt berørt af placeringen end bebo-

erne i gaden i almindelighed, at placeringen bliver en afgørelse med dem som part.

Ejerne burde derfor have været partshørt og have modtaget kommunens afgørelse.

Da Vejdirektoratet ikke kunne udelukke, at den manglende partshøring havde haft betydning for afgørelsen om placering af cykelstativerne, anså Vejdirektoratet kommunens afgørelse som ugyldig. Kommunen skulle derfor genoptage sagen, gennemføre en partshøring og træffe en ny beslutning om placeringen af cykelstativerne.

(Vejdirektoratets sag nr. 19/12506)

Vidensdeling

Hvis du har en afgørelse, dom eller lignende, som du synes, at andre skal have kendskab til, så send den til rag@le34.dk. ●

Fremtiden med OCIT

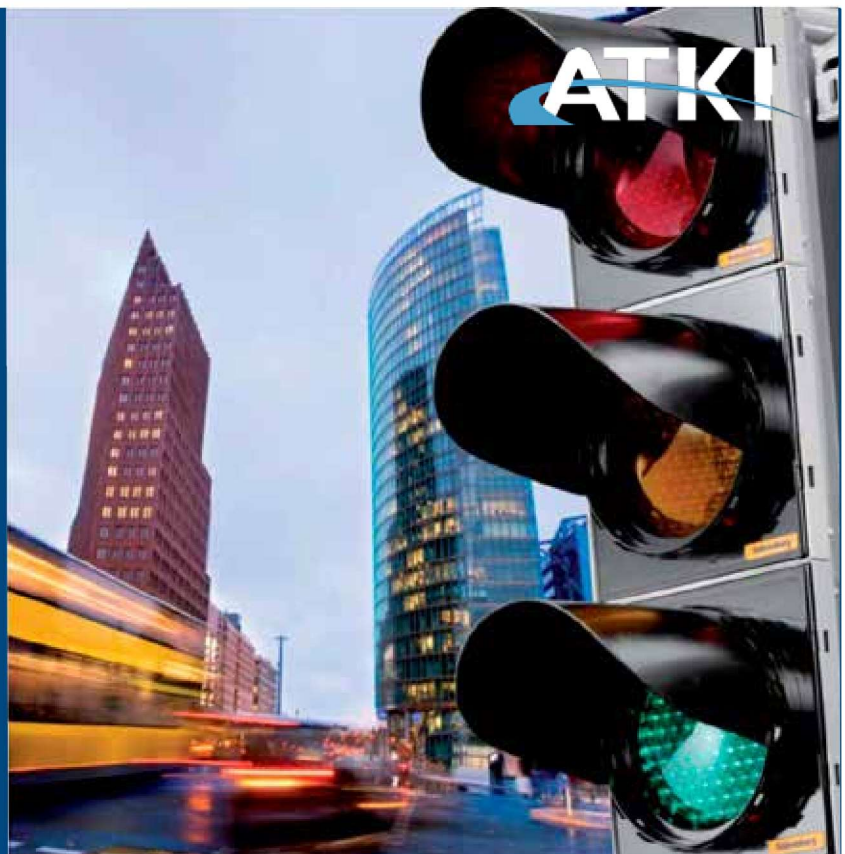
Træd et skridt ind i fremtiden
med
bedre trafikstyring

Oplev nye og enkle
programmeringsmuligheder
og
bryd leverandørafhængigheden

OCIT er langt mere end blot
en protokol.
Det er en verden af
kommunikation, data, trafikstyring
og overvågning.

Det er fremtiden!

www.atki.dk

Transportbuen 9, 4700 Næstved • info@atki.dk • +45 4823 7910